

UDSKRIFT
AF
ØSTRE LANDSRETS DOMBOG

D O M

Afsagt den 14. april 2021 af Østre Landsrets 18. afdeling
(landsdommerne Julie Arnth Jørgensen, Ulla Staal og Casper Klindt Sølbeck (kst.) med domsmænd).

18. afd. nr. S-1484-20:

Anklagemyndigheden

mod

T

Født december 1977

(advokat Mai-Brit Storm Thygesen, besk.)

Københavns Byrets dom af 25. maj 2020 (SS 4-5266/2020) er anket af T med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse.

Anklagemyndigheden har endeligt påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaring af tiltalte og vidnet V1 .

Den i byretten af vidnet V2 afgivne forklaring er dokumenteret i medfør af retsplejelovens § 923.

Tiltalte har supplerende forklaret bl.a., at V1 opførte sig uprofessionelt ved telefonisk at meddele hende, at hun var bortvist fra Sted1 , og ved – da hun bad om en begrundelse herfor – at oplyse, at den kunne hun få, når hun kom til Sted1 for at pakke sine ejendele. Hun følte sig presset, da hun sammen med en mandlig bekendt indfandt sig på Sted1 for at hente sine ting, og på hendes hidtidige værelse forværredes situationen, da V1 med en ubehagelig attitude skyndede på hende og afbrød hende i en telefonsamtale med hendes sagsbehandler angående et nyt indlogeringssted. Hun bad flere gange forgæves V1 om at forlade værelset, mens hun pakkede sine ting og fik afsluttet sin telefonsamtale, og det var i frustration herover, at hun fremsatte den af tiltalten omhandlede udtalelse, som V2 overhørte.

Vidnet V1 har supplerende forklaret bl.a., at tiltaltes vrede og latente aggressive attitude stod på i nogle dage forud for bortvisningen af hende. Tiltalte var oprevet over bortvisningen, da hun sammen med en mand indfandt sig på Sted1 for at hente sine ejendele. Hun tilbød tiltalte at hjælpe hende med at pakke hendes ting, men det afviste tiltalte med en udtalelse om, at hun skulle fjerne sig fra hende. Hun holdt afstand til tiltalte, men blev på værelset, dels fordi retningslinjerne foreskriver, at en ansat skal være til stede, hvis en mand er på besøg, dels fordi hun skulle sikre, at tiltalte, der virkede modvillig, fik pakket sine ting. Tiltalte var meget vredladet og gik tæt hen til hende, da hun højlydt fremkom med den truende udtalelse.

Personlige oplysninger

Tiltalte har i landsretten om sine personlige forhold supplerende forklaret bl.a., at hun fortsat er boligløs, men at hun for tiden opholder sig hos en kammerat i Odense. Hun lider af forskellige former for anfald, som lægerne endnu ikke har fundet årsagerne til.

Landsrettens begrundelse og resultat

Efter bevisførelsen, herunder de afgivne vidneforklaringer, finder landsretten, at den af tiltalen omhandlede udtalelse, som tiltalte har erkendt at have fremsat, efter sin ordlyd og de omstændigheder, hvorunder den blev fremsat, indebærer en trussel efter straffelovens § 266.

Landsretten tiltræder derfor, at tiltalte er skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Straffen, der fastsættes efter straffelovens § 266, findes passende.

Landsretten stadfæster derfor dommen.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T stadfæstes.

Domfældte skal betale sagens omkostninger for landsretten.

(Sign.)

— — —

Udskriftens rigtighed bekræftes. Østre Landsret, den 19-04-2021

Allan Bitterhoff-Hansen

Kontorfuldmægtig

Københavns Byret

Udskrift af dombogen

DOM

afsagt den 25. maj 2020 i sag

SS 4-5266/2020

Adv. BB 0100-74265-00716-19

Anklagemyndigheden

mod

T

Født december 1977

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskriftet er modtaget den 18. februar 2020.

T er tiltalt for

overtrædelse af straffelovens § 266,

ved den 21. november 2019, i tidsrummet mellem kl. 14.45 og kl. 15.45 i Sted1 , i København K, til V1 at have udtalt "Bare ring til politiet, så kan du se, hvad jeg er dømt for. Jeg ender med fodlænke i 2 måneder, du ender med en skæv næse for altid" eller lignende, hvilket var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for V1's eller andres liv, helbred eller velfærd.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Tiltalte har nedlagt påstand om frifindelse, subsidiært om rettens mildeste dom.

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne V1 og V2 .

Tiltalte har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”...

Tiltalte forklarede, at hun den pågældende dag modtog et telefonopkald fra en medarbejder på det krisecenter, hun boede på. Hun havde på det tidspunkt boet på krisecenteret i en måneds tid. Beskeden fra medarbejderen var, at hun havde en time til at komme og pakke sine ting. Det skyldtes en konflikt, hun havde haft med en anden beboer omkring en telefonalarm. Hun bad om at få begrundelsen på skrift.

Hun tog til krisecenteret sammen med en kammerat. På krisecenteret blev de mødt af medarbejderen V1 . V1 sagde til hende, at der allerede var nogen i gang med at pakke tingene ned, men det passede ikke. Tiltalte gik herefter i gang med at pakke sine ting. Hun kontaktede samtidig sin sagsbehandler for at forklare hende, at hun var blevet smidt ud. V1 afbrød samtalen og sagde, at hun skulle pakke sine ting og bære dem ud. V1 opførte sig meget uprofessionelt, hvilket fik tiltalte til at udtale sig som beskrevet i anklageskriftet. Tiltalte ville gerne have V1 ud af værelset, men hun blev stående og ville ikke lade tiltalte tale færdig med sin sagsbehandler . Det var grunden til, at hun udtalte sig, som hun gjorde. Hun sidder i en af Danmarks største stalkingsager og blev nu smidt ud til sin voldsudøver på gaden. Hendes toneleje var helt normalt. Det var den ubehagelige tone, V1 brugte, som hun reagerede på.

Tiltalte forklarede videre, at hun mener, at V1 havde sagt noget, der gav anledning til den pågældende bemærkning. Tiltalte var rigtig frustreret, og så kan man komme til at sige noget, man ikke burde. Hun husker ikke tonelejet. Efterfølgende gik V1 , og en leder kom til. Lederen var noget mere professionel. Tiltalte spurgte ind til begrundelsen for, at hun blev smidt ud. Det var først på det tidspunkt, hun fik en egentlig forklaring.

Hun var på krisecenter, fordi hun blev stalket. Der blev smadret både døre og biler, og det kulminerede med, at hendes datter stak den pågældende ned og kom i fængsel. På nuværende tidspunkt er tiltalte boligløs. Hun troede, at hun havde helle på krisecenteret, men blev så smidt ud over noget så dumt om en telefonalarm, som hun ikke fik slukket. Når hun sover, sover hun tungt. Hun fik at vide, at hun blev smidt ud på grund af episoden med alarmen, men hun har aldrig talt med den pågældende kvinde. Hun havde boet på centeret i en måned uden problemer, så det undrer hende, at hun ikke blev indkaldt til en samtale om problemet i stedet.

...”

Vidnet V1 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

”...

Vidnet forklarede, at hun var på arbejde den pågældende dag. Ved en tværfaglig drøftelse var de på Sted1 blevet enige om, at de ikke fremadrettet kunne hjælpe T . Flere medarbejdere var bange for T , der havde en latent aggressiv og truende adfærd. T havde også truet en anden

kvinde på centeret. Det var derfor blevet besluttet at udlogere T . Vidnet forsøgte at ringe til T med henblik på at få T til at komme ind til en samtale. Det endte med, at hun sendte T en besked om, at hendes nøglekort var spærret, og at hun derfor skulle henvende sig til hende, når hun kom tilbage til krisecenteret. Det gjorde T imidlertid ikke, derimod skubbede T døren op, da en anden kvinde var på vej ind, og gik ind på krisecenteret med en ven. Vidnet inviterede T og hendes ven med ind på kontoret, da hun gerne ville tage en snak med T . T ville dog ind på sit værelse og tømme det. Vidnet sørgede for at hente nogle ruller med plastikposer mv. T ville ikke have, at hun rørte ved hendes ting. T var oprevet, ked af det og vred. Hun ville klage over, at hun skulle udlogeres. Vidnet ville ikke diskutere det på dette tidspunkt. T blev bortvist på grund af trusler, og fordi hun ikke bidrog til samarbejdet. På et tidspunkt sagde T til vidnet, at vidnet skulle fjerne sig fra hende. Vidnet havde på dette tidspunkt lukket døren til værelset af hensyn til en anden beboer. Det er normalt ikke noget, hun ville gøre, men de andre beboere er også sårbare. Hendes souschef stod uden for døren. T var latent truende og sagde noget i stil med, at vidnet "jo kunne ringe til politiet og høre, hvad de havde på T " og "jeg får 3 måneder i faglænke, mens din næse er brækket for altid." Herefter blev døren til værelset åbnet, og vidnet trak sig lidt. Direktøren for Sted1 kom til, og hun nedtrappede konflikten med T .

Når vidnet siger, at T var latent aggressiv, mener hun, at T var vredslagen, gik tæt på vidnet, pegede på vidnet og talte enormt højt. Udsagnene blev sagt meget vredt. Hun oplevede det som truende og kunne ikke tale T ned. Meningen var, at det skulle have været en stille og rolig samtale, idet vidnet gerne ville hjælpe T videre.

Det er korrekt, at T på et tidspunkt på værelset ringede til en veninde, som hun ville have vidnet skulle tale med. T var frustreret. Veninden ville også forsøge at tale T ned.

Efter episoden gik T og hendes kammerat ud ad sidedøren til en bil, der holdt udenfor. De blev bedt om at forlade stedet. Det gjorde de imidlertid ikke, hvorfor politiet blev tilkaldt og blev til de forlod stedet. Da politiet havde konstateret, at T havde forladt stedet, kørte vidnet hjem.

Beboerne på krisecenteret er sårbare. Det er voldsramte kvinder og børn. Der er en særlig omsorg mellem kvinderne i fællesskabet. Ved indflytningen foretages en visitationssamtale med kvinderne. De spørger ind til tidligere straffe, men der indhentes ikke oplysninger om det. Om T vidste vidnet, at T 's datter havde begået noget strafbart. Hun vidste, at T blev stalket, og at hun var bange og ked af det. Vidnet blev bange, da T sagde, som hun gjorde. T er vidnet fysisk overlegen, og henvisningen til tidligere kriminelle handlinger skræmte hende.

Hun var ikke til stede under konflikten mellem T og den anden beboer. Det var noget med et vækkeur, der havde ringet i lang tid, og hvor den anden beboer havde spurgt, om alt var okay. Det var T blevet meget vred over. Kvindens børn havde overværet episoden, hvilket havde gjort dem bange, og der var i forvejen tale om en presset familie. Vidnet er enig i, at T også var presset.

Forehold bilag 3, 3. afsnit, bekræftede vidnet at have forklaret således til politiet Hun talte med T i telefonen. Hun mener, at hun har sagt til politiet, at T havde truet den anden kvinde. T fik en begrundelse for udlogeringen og fik oplyst, at hun kunne klage til krisecenteret.
..."

Vidnet V2 har til retsbogen afgivet følgende forklaring:

"...

Vidnet forklarede, at hun er direktør for Sted1 . Den pågældende dag var hun til møde, men blev kaldt tilbage på grund af situationen. Det var souschefen, der ringede til hende og forklarede, at de havde en udlogering, der kunne eskalere. De så gerne, at vidnet kom tilbage til huset. Da vidnet kom til stede var T på sit værelse sammen med V1 med henblik på at pakke T's ting. Vidnet kunne høre høje stemme fra værelset, da hun nærmede sig. Hun åbnede døren til værelset og konstaterede, at T og en kammerat var ved at pakke tingene sammen. T gik da meget tæt på V1 . Hun opførte sig truende og sagde på et tidspunkt noget i retning af "jeg får 3 måneder i fodlænke, men din næse bliver aldrig den samme". T stod meget tæt på V1 og var meget vred på hende. Vidnet har en fortid ved politiet, så hun brød ind for at trappe konflikten ned. V1 gik, mens vidnet stod sammen med T til hendes ting var pakket sammen og båret ud. Vidnet forklarede T, hvorfor hun ikke kunne være på Sted1 længere. Det gjorde hun efter tingene var pakket sammen, og de var gået ud af bygningen. Vidnet forsøgte at lægge en dæmper på situationen. Det er tidligere sket, at hun er blevet ringet til, når hun var ude. De er en tæt ledergruppe. Efter loven er det i yderste konsekvens hende, der kan foretage en udlogering. Det er hendes ansvar. Det var hendes fornemmelse, at V1 blev årvågen og lidt nervøs i situationen. Det var en latent farlig situation.

Hun havde forud for episoden været involveret i sparringen omkring udlogeringen. Hun læser altid med i husets aktuelle sager og sparrer med lederne om de vanskelige situationer. Hun er involveret, da det er hendes ansvar. Hun stod i døren, da T kom med udtalelserne. Hun er sikker på, at hun stod lige inden for døren. Hun har efterfølgende talt situationen igennem med V1, da det var en voldsom situation.

Forholdt bilag 4, side 4, første afsnit, forklarede vidnet, at hun ikke blev spurgt til, om hun ville gennemlæse forklaringen. Hun har ikke forklaret, at hun stod uden for døren. Hun havde skubbet døren op og var trådt ind. Hun opfattede situationen således, at T trådte hen mod V1 . Vidnet kendte den overordnede grund til, at T måtte udlogeres. Det var, at hun havde truet en anden kvinde.

Det var af hensyn til fællesskabet, at hun gerne ville have T ud af huset, før hun forklarede hende grunden til udlogeringen. Hun ville samtidig gerne have dem placeret, så de stod, hvor der var overvågning. Derfor blev aftalen, at de kunne tale, når tingene var pakket. Det var en sikkerhedsmæssig overvejelse.

..."

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte ikke er fundet egnet til betinget dom med vilkår om samfundstjeneste.

Tiltalte har om sine personlige forhold forklaret, at hun fortsat er boligløs. Hun bor på herberg. Hun er indstillet på at overholde eventuelle vilkår for en betinget dom, herunder samfundstjeneste, som hun mener, at hun er i stand til at udføre.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Østre Landsrets dom af 25. januar 2019 for overtrædelse af bl.a. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89 med en fællesstraf på fængsel i 60 dage

Ved Københavns Byrets udeblivelsesdom af 20. juni 2019 for overtrædelse af lov om tilhold, opholdsforbud og bortvisning § 21, stk. 1, jf. § 1, jf. § 2, stk. 2 med en bøde på 1.000 kr.

Retten's begrundelse og afgørelse

Ved tiltaltes erkendelse af de faktiske omstændigheder, samt vidnernes forklaring, lægger retten til grund, at tiltalte den pågældende dag udtalte sig som beskrevet i anklageskriftet eller lignende.

Domsmandsretten finder, at udtalelserne: "Bare ring til politiet, så kan du se, hvad jeg er dømt for. Jeg ender med fodlænke i 2 måneder, du ender med en skæv næse for altid" er en trussel, der var egnet til at fremkalde alvorlig frygt for forurettedes helbred. Tiltalte er herefter skyldig i den rejste tiltale.

Straffastsættelse

Straffen fastsættes til fængsel i 14 dage, jf. straffelovens § 266, jf. § 89.

Retten har ved strafudmålingen lagt vægt på truslens karakter, og at truslen var rettet mod en ansat på et krisecenter.

Henset til tiltaltes tidligere straffe, samt personlige forhold, finder retten ikke grundlag for at gøre straffen betinget.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T straffes med en tillægsstraf på fængsel i 14 dage.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger, herunder 5.325 kr.+ moms i salær til den beskikkede forsvarer, Søren Mellison Eriksen.

Stine Fruergaard Andersen

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Københavns Byret, den 2. juni 2020

Gül Günbulut

Kontorfuldmægtig